

Sygn. akt KIO/W 14/19

POSTANOWIENIE
z dnia 2 lipca 2019 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Lubomira Matczuk-Mazuś

Członkowie: Jolanta Markowska

Jan Kuzawiński

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 2 lipca 2019 r. w Warszawie wniosku Zamawiającego – Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. z siedzibą w Olsztynie, ul. Słoneczna 46, 10-710 Olsztyn - z dnia 27 czerwca 2019 r. o uchylenie zakazu zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Krajową Izbę Odwoławczą wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, którego przedmiotem jest „Zagospodarowanie frakcji palnej z odpadów komunalnych poprzez termiczne przekształcenie wraz z odzyskiem energii wykorzystywanej dla zapewnienia dostaw ciepła do miejskiej sieci ciepłowniczej w Olsztynie, wraz z zaprojektowaniem i wybudowaniem Instalacji Termicznego Przekształcania Odpadów oraz Kotłowni Szczytowej, a także sfinansowaniem nakładów inwestycyjnych i zarządzaniem infrastrukturą”, w związku z wniesieniem w dniu 24 czerwca 2019 r. odwołania przez wykonawcę: SUEZ Termika Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie,

postanawia:

uchyla zakaz zawarcia umowy.

Uzasadnienie

Zamawiający – Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. z siedzibą w Olsztynie – złożył w trybie art. 183 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1986, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawa Pzp” lub „Pzp”, wniosek o uchylenie zakazu zawarcia umowy przed ogłoszeniem przez Izbę wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonym w trybie przetargu nieograniczonego na

„Zagospodarowanie frakcji palnej z odpadów komunalnych poprzez termiczne przekształcenie wraz z odzyskiem energii wykorzystywanej dla zapewnienia dostaw ciepła do miejskiej sieci ciepłowniczej w Olsztynie, wraz z zaprojektowaniem i wybudowaniem Instalacji Termicznego Przekształcania Odpadów oraz Kotłowni Szczytowej, a także sfinansowaniem nakładów inwestycyjnych i zarządzaniem infrastrukturą”.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 2 marca 2018 r. nr 2018/S 043-095116.

W uzasadnieniu wniosku Zamawiający wskazał, jak niżej.

Zgodnie z art. 183 ust. 1 Pzp zamawiający nie może zawrzeć umowy o zamówienie publiczne do czasu ogłoszenia przez Krajową Izbę Odwoławczą (dalej: KIO) wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze. Od powyższej zasady przepisy Pzp przewidują jednak wyjątek, zgodnie z którym na wniosek zamawiającego „Izba może uchylić zakaz zawarcia umowy, jeżeli niezawarcie umowy mogłoby spowodować negatywne skutki dla interesu publicznego, w szczególności w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa, przewyższające korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia” (art. 183 ust. 2 Pzp).

Z treści przepisu wynika, że podstawą do zastosowania wyjątku od zasady zakazu zawarcia umowy o zamówienie publiczne przed rozstrzygnięciem KIO jest wystąpienie ryzyka, że niezawarcie umowy naruszy interes publiczny. Waga interesu publicznego związanego z zawarciem umowy o zamówienie publiczne musi być przy tym większa aniżeli interes, którym kieruje się wykonawca wnoszący odwołanie. Rozważając zastosowanie ww. wyjątku należy w pierwszej kolejności rozstrzygnąć, czy zamówienie publiczne, które jest przedmiotem odwołania związane jest z interesem publicznym, a jeżeli tak, to jak doniosły jest ten interes w porównaniu z interesem odwołującego.

Pojęcie interesu publicznego nie zostało zdefiniowane w przepisach Pzp. W doktrynie brak legalnej definicji interesu publicznego uzasadnia się tym, że interes publiczny stanowi klauzulę generalną i ze swej istoty jest pojęciem nieostrym i niedookreślonym, a rozstrzygnięcie, czy w danym przypadku mamy do czynienia z interesem publicznym powinno być każdorazowo rozpatrywane w zależności od okoliczności konkretnej sytuacji. W komentarzach dotyczących pojęcia interesu publicznego autorzy wskazują, że „Treść pojęcia jest każdorazowo zależna przede wszystkim od konkretnego kontekstu normatywnego, w jakim zostało ono użyte, celu regulacji oraz innych prawnych i pozaprawnych warunków.” (A. Wilczyńska, *Interes publiczny w prawie stanowionym i orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego*, PPH 2009/6/48-55). Zgodnie z postanowieniem KIO z dnia 19 listopada

2018 r., sygn. akt KIO/W 23/18, za interes publiczny, należy uznawać korzyści uzyskiwane w wyniku realizacji przedsięwzięć służących ogółowi w zakresie wykonywania zadań publicznych.

Dodatkowych wskazówek w zakresie interpretacji pojęcia interesu publicznego na gruncie przepisów Pzp dostarcza sam ustawodawca, który w art. 183 ust. 2 wskazuje wprost, że interes publiczny dotyczy w szczególności „obronności i bezpieczeństwa”. Wskazanie interesu publicznego w zakresie obronności nie powinno nasuwać problemów, odnosząc się jednak do przesłanki bezpieczeństwa, o której mowa w treści art. 183 ust. 2 Pzp należy wskazać, że jej zakres jest szerszy i nie dotyczy wyłącznie bezpieczeństwa rozumianego jako bezpieczeństwo militarne. Bezpieczeństwo w rozumieniu art. 183 ust. 2 Pzp należy rozpatrywać na różnych płaszczyznach, w szczególności na płaszczyźnie bezpieczeństwa politycznego, energetycznego czy socjalnego. W jednym z orzeczeń Trybunał Konstytucyjny wskazał wprost że przez pryzmat interesu publicznego należy postrzegać m.in. zaopatrzenie ludności w energię (uchwała Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 marca 1997 r. (W 8/96), LEX nr 28866). Z uwagi na przedmiot działalności Zamawiającego (wytwarzanie, obrót oraz przesył i dystrybucja energii cieplnej) oraz przedmiot zamówienia publicznego (budowa źródła ciepła), analizę interesu publicznego związanego z zawarciem umowy w ramach postępowania należy skoncentrować na obowiązku zapewnienia przez Zamawiającego bezpieczeństwa energetycznego, rozumianego jako zapewnienie dostaw ciepła mieszkańcom Olsztyna.

Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego stanowi, co do zasady domenę państwa, przy czym obowiązek ten został niejako przeniesiony częściowo na przedsiębiorstwa energetyczne. Przedsiębiorstwa energetyczne na mocy przepisów prawa są obciążone publicznoprawnym obowiązkiem świadczenia usług z zakresu energetyki. W doktrynie podkreśla się, że „Prowadzona przez nie (przedsiębiorstwa energetyczne) działalność jest zaliczana do usług z zakresu użyteczności publicznej i jej wykonywanie leży w interesie publicznym” (K. Jaroszyński, Funkcje administracji gospodarczej, [w]: Prawo gospodarcze. Zagadnienia administracyjnoprawne, red. H. Gronkiewicz-Waltz, M. Wierzbowski, Warszawa 2015, s. 196). Zgodnie z legalną definicją zawartą w art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755, z późn. zm.) - dalej: PE) - przedsiębiorstwa energetyczne to podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, przetwarzania, magazynowania, przesyłania i dystrybucji paliw i energii lub obrotu nimi, a także przesyłania dwutlenku węgla. Do przedsiębiorstw energetycznych zalicza się m.in. wytwórców energii cieplnej oraz podmioty dostarczające ciepło do odbiorców za pomocą sieci ciepłowniczej. Jednym z kluczowych obowiązków przedsiębiorstw energetycznych jest utrzymywanie bezpieczeństwa energetycznego obywateli, rozumianego jako stan gospodarki umożliwiający pokrycie bieżącego i perspektywicznego zapotrzebowania

odbiorców na paliwa i energię w sposób technicznie i ekonomicznie uzasadniony, przy zachowaniu wymagań ochrony środowiska (art. 3 pkt 16) PE). Inaczej mówiąc interes publiczny, którym muszą kierować się przedsiębiorstwa energetyczne stanowi zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego obywateli i polega na obowiązku zapewnienia ciągłości i pewności zaopatrzenia w energię, w tym energię ciepłą.

Zamawiający, na podstawie udzielonej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki koncesji, prowadzi działalność gospodarczą polegającą na wytwarzaniu, przesyłaniu i dystrybucji oraz sprzedaży energii cieplnej w Olsztynie. Oznacza to, że Zamawiający jest przedsiębiorstwem energetycznym w rozumieniu art. 3 pkt 12 PE, odpowiedzialnym za zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego mieszkańcom Olsztyna (zapewnienia odbiorcom ciągłości dostaw ciepła).

W przypadku Zamawiającego obowiązek zapewnienia mieszkańcom Olsztyna ciągłości dostaw ciepła należy wywodzić również z faktu, że Zamawiający jest spółką komunalną, której Gmina Olsztyn (posiadająca 100% udziałów w kapitale zakładowym Zamawiającego), powierzyła wykonywanie zadania własnego w zakresie zaopatrywania mieszkańców Olsztyna w ciepło. Powierzenie Zamawiającemu obowiązku zaopatrywania mieszkańców Olsztyna w ciepło wynika z faktu, że Rada Miejska w Olsztynie w dniu 25 września 1991 roku podjęła uchwałę nr XIII/146/91 w sprawie przekształcenia Miejskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej w Olsztynie w jednoosobową spółkę gminy miejskiej Olsztyn z ograniczoną odpowiedzialnością. Uchwała została podjęta na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. g, i ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 16, poz. 95), art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 10 maja 1990 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 32, poz. 191) oraz art. 45 ust. 1 w związku z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 1990 r. o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 51 poz. 298). W § 2 tej uchwały wskazano, że „Spółka wstępuje we wszelkie prawa i obowiązki przekształcanego MPEC w Olsztynie”, a zatem MPEC spółka z o.o. przejęła zadania MPEC przedsiębiorstwa państwowego do zaspokajania potrzeb mieszkańców w zakresie ciepłownictwa przez produkcję i świadczenie usług w zakresie zaopatrzenia ludności w energię ciepłą i ciepłą wodę.

W oparciu o ww. uchwałę Rady Miejskiej w Olsztynie oraz ustawę z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji, dnia 30 czerwca 1997 r. został przyjęty akt przekształcenia przedsiębiorstwa MPEC w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością. Zgodnie z 5 ust. 1 wskazanego aktu spółka działa na podstawie przepisów kodeksu spółek handlowych oraz ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej. Natomiast w § 7 powtórzono, że „Spółka wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki przekształcanego przedsiębiorstwa”.

Dowód: akt założycielski MPEC

Mając na uwadze obowiązki związane z zapewnieniem ciepła mieszkańcom Olsztyna, nałożone na Zamawiającego, na podstawie przepisów prawa bezwzględnie obowiązującego (PE) oraz powierzenie Zamawiającemu zadań własnych Gminy, należy uznać, że Zamawiający niewątpliwie świadczy na rzecz mieszkańców Olsztyna usługi, mieszczące się w zakresie usług świadczonych w interesie publicznym.

Zamawiający realizuje obowiązki związane z dostawami ciepła dla mieszkańców Olsztyna w oparciu o posiadane koncesje na:

- wytwarzanie ciepła – Nr WCC/2847/156/W/OGD/2018/RSt z dnia 11 czerwca 2018 r.;
- przesyłanie i dystrybucję ciepła – Nr PCC/1252/156/W/OGD/2018/RSt z dnia 11 czerwca 2018 r.;
- obrót ciepłem – Nr OCC/375/156/W/OGD/2018/RSt z dnia 11 czerwca 2018 r.

Zamawiający jest przy tym głównym dostawcą ciepła w Olsztynie, zaopatrując w ciepło ponad 60% olsztyńskich mieszkań i instytucji. Zamawiający dostarcza ciepło do ponad tysiąca odbiorców, w tym Spółdzielni Mieszkaniowych, Zakładów Budynków Komunalnych, szkół i uczelni wyższych oraz obiektów handlowych i przemysłowych.

[Zamawiający przedstawił wykres wskazujący strukturę odbiorców ciepła w Olsztynie (...).]

Dalej Zamawiający wskazał: zużycie ciepła przez odbiorców kształtuje się na poziomie 1,9 mln GJ rocznie, a łączna powierzchnia ogrzewanych obiektów przez Zamawiającego wynosi ponad 4 mln m², z czego powierzchnia mieszkalna stanowi ok. 60%. Dostarczanie ciepła do odbiorców odbywa się poprzez miejską sieć ciepłowniczą o długości 163 km, będącą własnością Zamawiającego.

Niewielkie ilości ciepła ok. 27 tys. GJ rocznie dostarczane są również do odbiorów zlokalizowanych poza zasięgiem miejskiej sieci ciepłowniczej z gazowych kotłowni lokalnych.

Zamawiający jest ponadto właścicielem źródeł ciepła zasilających sieć ciepłowniczą:

- Ciepłowni Kortowo zasilanej miałem węgla kamiennego o mocy 145 MW;
- Elektrociepłowni Kortowo zasilanej gazem ziemnym o mocy 1,282 MW;
- Ciepłowni Kortowo – BIO zasilanej biomasą w postaci zrębków drzewnych o mocy 25 MW – obecnie w trakcie budowy (planowany termin oddania do użytkowania to sierpień br.), w celu rozpoczęcia dostaw ciepła z tego źródła konieczne będzie uzyskanie koncesji.

Produkcja we własnych źródłach ciepła nie jest w stanie zaspokoić potrzeb odbiorców przyłączonych do sieci, a także nie ma technicznej możliwości dostarczenia ciepła ze źródeł Zamawiającego w okresie sezonu grzewczego ze względu na hydrauliczne uwarunkowania miejskiej sieci ciepłowniczej, która przez okres 50 lat rozbudowywana była wokół źródeł ciepła zlokalizowanych w przeciwległych stronach miasta, tj. Ciepłowni Kortowo i Elektrociepłowni Michelin.

Zamawiający nie jest właścicielem Elektrociepłowni Michelin – jest nim spółka Michelin Polska S.A. z siedzibą w Olsztynie (dalej: Michelin). Obecnie wielkość zamówionej mocy cieplnej przez Zamawiającego z Elektrociepłowni Michelin wynosi 100 MW, a ilość kupowanego ciepła pokrywa ok. 50% potrzeb cieplnych odbiorców.

Zamawiający podkreślił, że zarówno Ciepłownia Kortowo jak i Elektrociepłownia Michelin wykorzystują węgiel kamienny do produkcji energii i korzystają z derogacji, o której mowa w art. 35 ust. 1 dyrektywy 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola). Zgodnie z art. 35 ust. 1 dyrektywy 2010/75/UE obiekt energetycznego spalania pod pewnymi warunkami może być zwolniony z przestrzegania dopuszczalnych wielkości emisji, o których mowa w tej dyrektywie, ale nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2022 r.

W związku z powyższym Zamawiający wskazał, że w najbliższym czasie nastąpi bardzo znacząca zmiana na rynku produkcji ciepła w Olsztynie, bowiem Michelin oficjalnie poinformował Zamawiającego, że rezygnuje z dostaw ciepła na potrzeby komunalne i zamierza skoncentrować się jedynie na potrzebach własnego zakładu, a zatem nie zamierza podejmować inwestycji zmierzających do dostosowania swojej instalacji do wymogów dotyczących dopuszczalnych wielkości emisji zgodnie z dyrektywą 2010/75/UE.

Dlatego też Michelin zadeklarował współpracę z Zamawiającym w zakresie dostarczania ciepła dla mieszkańców Olszyna pierwotnie do końca 2022 roku (okres derogacji), natomiast ostatecznie Michelin zdecydował o dostarczaniu ciepła do MSC nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2020 roku. W tej dacie wygasa również koncesja Michelin na wytwarzanie ciepła w Elektrociepłowni Michelin udzielona przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

[W tym miejscu Zamawiający zamieścił część objętą tajemnicą przedsiębiorstwa – niepodlegającą udostępnieniu].

Z uwagi na planowane wyłączenie Elektrociepłowni Michelin, stanowiącej dotychczas drugie co do wielkości źródło dostaw ciepła do MSC w Olsztynie, a także ze względu na uwarunkowania sieci ciepłowniczej uniemożliwiającej zasilanie odbiorców wyłącznie z jednego źródła ciepła, zaistniała potrzeba wybudowania dodatkowego źródła ciepła w Olsztynie, które pozwoli na zaspokojenie potrzeb odbiorców końcowych.

Zamawiający również podkreślił, że wybór przez Zamawiającego budowy instalacji termicznego przekształcania odpadów (ITPO) jako źródła ciepła mającego na celu uzupełnienie brakującej ilości ciepła po zaprzestaniu dostaw przez Elektrociepłownię Michelin jest ściśle powiązany z systemem gospodarowania odpadami w województwie warmińsko-mazurskim. W województwie warmińsko-mazurskim, a w szczególności w Olsztynie, istnieje bowiem narastający problem związany z brakiem wystarczających mocy przerobowych do zagospodarowania odpadów powstających w Regionalnych Instalacjach Przekształcania

Odpadów Komunalnych (dalej: RIPOK). Dotyczy to w szczególności odpadów oznaczonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie katalogu odpadów, jako odpady o kodach 19 12 10 oraz 19 12 12 (Dz. U. poz. 1923).

Zgodnie z Planem Gospodarki Odpadami dla Województwa Warmińsko-Mazurskiego na lata 2016-2022, przyjętym uchwałą Nr XXIII/523/16 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 28 grudnia 2016 r., na terenie województwa warmińsko-mazurskiego funkcjonuje 7 RIPOK wyposażonych w instalacje do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów: w Elblągu, Olsztynie, Spytkowie, Siedliskach, Rudnie, Działdowie i Różankach, jedna sortownia odpadów komunalnych w Bisztyнку-Kolonii oraz jedna instalacja do mechaniczno-ciepłego przetwarzania w Różankach. Z odebranych od mieszkańców odpadów komunalnych, w Instalacjach wytwarzane jest ponad 100 000 Mg rocznie odpadów o kodach 19 12 10 oraz 19 12 12, stanowiących frakcję palną pochodzenia komunalnego. Tego rodzaju frakcja palna w dalszym ciągu stanowi odpad i wymaga dalszego zagospodarowania, przy czym z uwagi na swój charakter nie nadaje się do dalszego recyklingu, a jednocześnie charakteryzuje się wysokimi właściwościami palnymi (powyżej 6 MJ/kg). Co istotne, przepisy rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 16 lipca 2015 r. w sprawie dopuszczania odpadów do składowania na składowiskach, zakazują co do zasady składowania odpadów, które charakteryzują się ciepłem spalania powyżej 6 MJ/kg (rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 16 lipca 2015 r. w sprawie dopuszczania odpadów do składowania na składowiskach (Dz. U. poz. 1277). Dotyczy to w szczególności odpadów o kodzie 19 12 12, które są produkowane w Instalacjach MBP na terenie woj. warmińsko-mazurskiego. W związku z powyższym jedynym zgodnym z prawem sposobem zagospodarowania odpadów o kodzie 19 12 12 jest ich termiczne przekształcenie.

Zamawiający mając na uwadze potrzebę zapewnienia dostaw ciepła dla mieszkańców Olsztyna oraz potrzebę rozwiązania problemu z zagospodarowaniem odpadów podjął decyzję o budowie ITPO, co pozwoli wyprodukować brakujące ilości ciepła po zaprzestaniu dostaw przez Elektrociepłownię Michelin, a jednocześnie zagospodarować odpady z woj. warmińsko-mazurskiego. Zamawiający uznał, że połączenie wytwarzania energii z jednoczesnym zagospodarowaniem odpadów będzie najefektywniejszym sposobem zapewnienia brakującej ilości ciepła po zakończeniu dostaw przez Elektrociepłownię Michelin, przy czym z uwagi na brak wystarczających własnych środków finansowych, Zamawiający postanowił zrealizować przedsięwzięcie w formule partnerstwa publiczno-prywatnego.

W celu realizacji przedsięwzięcia, Zamawiający w dniu 30 listopada 2012 r ogłosił postępowanie publiczne nr MPEC/PT-DBH-HG/79/12 na wybór partnera prywatnego, z którym zamierzał zrealizować projekt budowy ITPO w Olsztynie. W odpowiedzi na zamieszczone przez Zamawiającego ogłoszenie o zamówieniu, została złożona wyłącznie jedna oferta, która znacząco przekraczała budżet Zamawiającego.

Dowód: informacja o unieważnieniu postępowania nr MPEC/PT-DBH-HG/79/12

W związku z tym Zamawiający postanowił unieważnić postępowanie na podstawie art. 93 ust. 4 Pzp (*poprawnie: ust. 1 pkt 4*) oraz niezwłocznie rozpocząć prace nad wszczęciem kolejnego postępowania na budowę nowego źródła ciepła, które pozwoli zabezpieczyć interesy mieszkańców Olsztyna w zakresie dostaw ciepła.

Po wprowadzeniu zmian w pierwotnej strukturze przedsięwzięcia (między innymi celem jej uproszczenia i uatrakcyjnienia projektu dla potencjalnych wykonawców i podmiotów finansujących), Zamawiający w dniu 2 marca 2018 r. wszczął ponownie postępowanie o zamówienie publiczne, którego efektem jest wybór w niniejszym postępowaniu Dobrej Energii dla Olsztyna Spółki z o.o. jako partnera prywatnego. Zadaniem partnera prywatnego jest w szczególności wybudowanie ITPO, kotłowni szczytowej oraz operowanie nimi przez okres 25 lat, a także sfinansowanie nakładów inwestycyjnych.

Z uwagi na konieczność powtórzenia postępowania na wybór partnera prywatnego, Zamawiający musiał jednocześnie zaktualizować harmonogram budowy nowego źródła ciepła, przy założeniu, że graniczną datą, do kiedy przynajmniej źródło szczytowe (zapewniające ciepło w okresie zimowym) musi zostać wybudowane, jest termin zaprzestania dostaw ciepła przez Elektrociepłownię Michelin. W przypadku przekroczenia tego terminu mieszkańcy Olsztyna zostaną pozbawieni dostępu do ciepła systemowego. Zamawiający podkreślił, że proces inwestycyjny związany z budową kotłowni szczytowej jest stosunkowo prosty, stąd szybkie przystąpienie wykonawcy do realizacji robót budowlanych gwarantuje możliwość realizacji dostaw ciepła z tego źródła od pierwszego kwartału 2021 r. Kotłownia szczytowa docelowo przewidziana do pracy w okresie szczytowego zapotrzebowania na ciepło, jednakże w okresie realizacji budowy ITPO pełnić będzie rolę źródła podstawowego zasilającego miejską sieć ciepłowniczą.

W celu zabezpieczenia dostaw ciepła dla mieszkańców Olsztyna po wyłączeniu najpóźniej w dniu 31.12.2020 r. Elektrociepłowni Michelin, niezbędne jest niezwłoczne zawarcie umowy o zamówienie publiczne z wykonawcą – partnerem prywatnym wybranym w postępowaniu. Zgodnie z założonym harmonogramem realizacji inwestycji, brak niezwłocznego rozpoczęcia budowy przynajmniej kotłowni szczytowej niesie ogromne ryzyko niewybudowania i nieoddania do użytkowania inwestycji przed dniem wyłączenia Elektrowni Michelin, co w konsekwencji spowoduje katastrofalne skutki w postaci niemożności dostarczenia ciepła do ok 50% mieszkańców Olsztyna – odbiorców przyłączonych do miejskiej sieci ciepłowniczej.

Dowód: harmonogram realizacji przedsięwzięcia *[tajemnica przedsiębiorstwa – niepodlegająca ujawnieniu]*

Jak wynika z załączonego harmonogramu, uzyskanie pozwolenia na użytkowanie kotłowni szczytowej możliwe jest do dnia 30.11.2020 r., a zakończenie prób i oddanie do użytkowania do dnia 29.12.2020 r.

Zamawiający w celu przyspieszenia realizacji inwestycji wykonał dokumentację projektową i uzyskał ostateczne pozwolenie na budowę inwestycji (ITPO i kotłowni szczytowej). Obecnie pozostaje koniecznością jak najszybsze wejście wykonawcy na teren budowy i rozpoczęcie prac. Do tego niezbędne jest niezwłoczne podpisanie umowy o zamówienie publiczne z wybranym wykonawcą partnerem prywatnym. Każdy dzień opóźnienia w rozpoczęciu prac na budowie skutkować może niezakończeniem prac we wskazanych w harmonogramie terminach. Obecnie już nawet kilkanaście dni opóźnienia odgrywa bardzo istotną rolę, stąd oczekiwanie na rozpoznanie odwołania Odwołującego przez KIO może mieć katastrofalne dla całości przedsięwzięcia skutki.

Zamawiający również podkreślił, że z uwagi na bliski termin zaprzestania dostaw ciepła przez Elektrociepłownię Michelin nie może pozwolić sobie na wszczęcie kolejnego przetargu na budowę nowego źródła ciepła. Niezawarcie umowy w niniejszym postępowaniu oraz wszczęcie nowego z uwagi na długotrwałe procedury Pzp, skutkowałoby brakiem możliwości wybudowania na czas nowego źródła ciepła, a w konsekwencji zagrożeniem dla mieszkańców Olsztyna, w związku z brakiem wystarczających mocy cieplnych.

Zgodnie z orzecznictwem KIO jedyną okolicznością braną pod uwagę przez Izbę w postępowaniu objętym wnioskiem o uchylenie zakazu jest waga interesu publicznego, którego zagrożenie mogłoby uzasadnić rezygnację z ochrony uczestników postępowania odwoławczego (postanowienie Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 7.12.2016 r., sygn. KIO/W 19/16).

Duże ryzyko niezrealizowania przez Zamawiającego przedsięwzięcia przed terminem zaprzestania dostarczania przez Elektrociepłownię Michelin ciepła na potrzeby komunalne mieszkańców Olsztyna niewątpliwie spełnia przesłankę ryzyka spowodowania negatywnych skutków dla interesu publicznego, tj. ryzyka pozbawienia mieszkańców Olsztyna dostępu do ogrzewania oraz ciepłej wody użytkowej. Ryzyko to stanowi na tyle doniosłą okoliczność, że uchylenie zakazu, o którym mowa w art. 183 ust. 1 Pzp jest w pełni uzasadnione i nie powinno budzić wątpliwości. Szczególne ryzyko dla mieszkańców Olsztyna niesie brak dostatecznej mocy cieplnej w okresie jesienno-zimowym, w którym zapotrzebowanie na ciepło jest największe z uwagi na potrzebę ogrzania gospodarstw domowych oraz instytucji publicznych, takich jak szkoły czy szpitale. Brak odpowiedniej ilości ciepła przy niskich temperaturach zewnętrznych może zagrażać zdrowiu i życiu mieszkańców Olsztyna.

Zamawiający, jako podmiot odpowiedzialny za zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego nie może dopuścić do sytuacji, w której nie będzie w stanie zapewnić odpowiedniej ilości ciepła dla odbiorców przyłączonych do sieci. W celu zabezpieczenia

dostaw energii ciepłej dla mieszkańców Olsztyna, w tym dla strategicznych odbiorców ciepła (np. szkoły, urzędy i szpitale), niezbędne jest jak najszybsze zawarcie umowy o zamówienie publiczne oraz rozpoczęcie budowy nowego źródła ciepła.

W tym miejscu Zamawiający również podkreślił, że przeznaczył pierwotnie na realizację zamówienia kwotę 1.848.650.000,00 PLN brutto. Oferty obu Wykonawców (oferta Dobrej Energii dla Olsztyna Sp. z o.o. z kwotą 3.522.466.569,77 PLN brutto oraz oferta Odwołującego z kwotą 4.988.306.470,88 PLN brutto) przekraczają kwotę przeznaczoną przez Zamawiającego na realizację zamówienia. Z uwagi na harmonogramy czasowe i pilną konieczność (i) zapewnienia dostaw ciepła dla mieszkańców Olsztyna oraz (ii) zagospodarowania odpadów z województwa warmińsko-mazurskiego, Zamawiający po przeprowadzeniu szczegółowych analiz ekonomicznych uznał, że możliwe jest zwiększenie budżetu Zamawiającego do wysokości tańszej oferty, złożonej przez spółkę Dobra Energia dla Olsztyna. Jednocześnie Zamawiający w żaden sposób nie jest w stanie podnieść kwoty jaką przeznaczył na realizację zamówienia do wynagrodzenia w wysokości 4.988.306.470,88 PLN, zaoferowanego przez Odwołującego. Różnica pomiędzy kwotą przeznaczoną na realizację zamówienia a wynagrodzeniem oferowanym przez Odwołującego (ponad 3 mld 139 mln zł.) obrazuje zupełny brak możliwości uzupełnienia przez Zamawiającego brakującej kwoty i nierealność przyjęcia oferty Odwołującego.

Ponadto Zamawiający wskazał, że oferta Odwołującego charakteryzuje się nie tylko wysoką ceną, ale przy tym niską efektywnością, bowiem zaoferowana ilość energii elektrycznej jest istotnie niższa od ilości, jaką przewidywał Zamawiający w swoich obliczeniach, a także niższa od ilości, którą zaoferował wybrany przez Zamawiającego wykonawca - Dobra Energia dla Olsztyna Spółka z o.o. Z punktu widzenia Zamawiającego, efektywność przedsięwzięcia, w tym ilość wyprodukowanej energii elektrycznej ma istotne znaczenie dla projektu, bowiem przychody uzyskane ze sprzedaży energii elektrycznej pomniejszają strumień płatności podmiotu publicznego dla wykonawcy. Różnice dotyczące przychodów z energii elektrycznej wynikają ze specyfiki rozwiązań technicznych (efektywności instalacji) określonych przez poszczególnych oferentów wpływających na wolumen produkowanej energii elektrycznej.

[W zamieszczonej we wniosku tabeli Zamawiający zaprezentował kwoty kształtujące Wynagrodzenie Umowne Partnera Prywatnego, tj. KB (koszty budowy), KO (koszty operowania), KF (koszty finansowania) oraz przychody ze sprzedaży energii elektrycznej - część objęta tajemnicą przedsiębiorstwa – niepodlegająca ujawnieniu].

Dalej Zamawiający wskazał, że będąc przedsiębiorstwem energetycznym zobowiązanym do równoważenia własnych interesów ekonomicznych oraz interesów odbiorców ciepła nie może dopuścić do sytuacji, w której ceny ciepła dla mieszkańców

Olsztyna wzrosną tak drastycznie jak to wynika z oferty Odwołującego. Z tego też względu Zamawiający nie byłby w stanie przyjąć oferty złożonej przez Odwołującego.

Odwołujący jako przedsiębiorstwo zajmujące się od lat produkcją oraz sprzedażą ciepła ma świadomość, że jego oferta jest zbyt wysoka i nie mogłaby zostać przyjęta przez Zamawiającego. W związku z tym wydaje się, że odwołanie wniesione przez Odwołującego ma na celu jedynie unieważnienie postępowania oraz jego przedłużenie.

Na uwagę zasługuje również fakt, że Odwołujący został przez Zamawiającego na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 17 Pzp wykluczony z postępowania. W złożonej ofercie, Odwołujący przedstawił informacje wprowadzające w błąd Zamawiającego oraz mogące mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez Zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia, w kontekście oceny spełniania lub niespełniania przez wykonawcę warunków udziału w postępowaniu. Odwołujący powołał się na zasoby podmiotu trzeciego w zakresie zdolności technicznej i zawodowej, przy czym z informacji posiadanych przez Zamawiającego, podmiot na którego zasoby powołał się Odwołujący nie mógł z przyczyn obiektywnych wykonać wskazanych przez Odwołującego prac. A zatem w oświadczeniu podmiotu, na którego zasoby powoływał się Wykonawca, znalazły się informacje wprowadzające w błąd Zamawiającego i mogące mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez Zamawiającego w postępowaniu, co stanowiło podstawę do wykluczenia Odwołującego z postępowania.

Dowód: informacja o wykluczeniu Odwołującego z postępowania

Za uchyceniem zakazu, o którym mowa w art. 183 ust. 1 Pzp przemawia również fakt, że zgodnie z zapisami projektu umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym (dalej: Umowa o PPP), Partnerowi Prywatnemu przysługuje prawo do waloryzacji wysokości nakładów inwestycyjnych oraz kosztów operacyjnych określonych w ofercie. Okres waloryzacji obowiązuje od dnia złożenia oferty tj. 16 kwietnia 2019 do dnia tzw. Zamknięcia Finansowego, gdzie Zamknięcie Finansowe oznacza zawarcie przez Partnera Prywatnego umowy lub umów z podmiotami zapewniającymi Finansowanie Dłużne.

Do Zamknięcia Finansowego powinno dojść w terminie 4 miesięcy od daty podpisania Umowy o PPP. Zatem okres waloryzacji wysokości nakładów inwestycyjnych oraz kosztów operacyjnych (a więc kwota wzrostu wartości określonych w ofercie) bezpośrednio zależy od daty skutecznego wyboru Partnera Prywatnego.

Oferta Dobrej Energii dla Olsztyna Sp. z o.o. określa następujące kwoty podlegające waloryzacji inflacyjnej i walutowej.

- nakłady inwestycyjne (w tym koszty finansowe okresu budowy): 862 207 262,91 zł
- koszty operacyjne: 34 624 381,46 zł.

Waloryzacja inflacyjna nakładów inwestycyjnych

Oferta Dobrej Energii dla Olsztyna Sp. z o.o. przewiduje, że 80% nakładów inwestycyjnych będzie podlegać waloryzacji inflacyjnej zgodnie z współczynnikiem wyliczonym jako średnia ważona poniższych składowych:

- 30% - indeks ceny stali na London Metal Exchange
- 20% - indeks cen produkcji budowlano-montażowej wg GUS
- 25% - indeks przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w sektorze przedsiębiorstw wg GUS
- 25% - indeks cen konsumpcyjnych (CPI) wg GUS.

Zakładając konserwatywnie, że waloryzacja inflacyjna nakładów jako średnia ważona wskaźników wyżej wymienionych elementów, będzie wynosić 3% w skali roku, wówczas każdy dzień upływający od dnia złożenia oferty do dnia Zamknięcia Finansowego będzie powodować wzrost kwoty nakładów inwestycyjnych o ok. 57 tys. zł dziennie i 1.8 mln zł miesięcznie.

Zamawiający zaznaczył, że obserwując trend ostatnich 6-12 miesięcy widoczny jest bardzo istotny wzrost cen stali, robót budowlanych oraz kosztów wynagrodzeń, zatem współczynnik waloryzacji może istotnie przekroczyć założone powyżej 1,7% w skali roku.

Waloryzacja walutowa nakładów inwestycyjnych

W ofercie określono, że 20% kwoty nakładów inwestycyjnych podlega waloryzacji walutowej.

Rynek walutowy i zmiana kursów walutowych podlega ciągłym i trudnym do precyzyjnego prognozowania wahaniom. Zakładając, że zmiana kursu Euro do PLN pomiędzy dniem złożenia oferty a dniem Zamknięcia Finansowego osiągnęłaby poziom 5%, wówczas skutkowałoby to wzrostem nakładów o ok. 24 tys. zł dziennie i 0.7 mln zł miesięcznie. Zamawiający podkreślił, że w związku ze zmiennością kursów walutowych ryzyko kursowe stanowi istotny czynnik ryzyka dla kwoty waloryzacji wysokości nakładów inwestycyjnych, ryzyko to rośnie wraz z wydłużeniem okresu, jaki upłynie do dnia Zamknięcia Finansowego.

Waloryzacja inflacyjna kosztów operacyjnych

Koszty operacyjne podlegają waloryzacji o współczynnik wzrostu cen konsumpcyjnych (CPI) publikowanych przez GUS. Wg prognozy NBP inflacja (CPI) wyniesie w roku 2019 1.7%, zatem wzrost kosztów operacyjnych na skutek waloryzacji wyniesie ok. 1.6 tys. zł dziennie i 50 tys. zł miesięcznie.

Wzrost kwoty nakładów inwestycyjnych oraz kwoty kosztów operacyjnych na skutek waloryzacji zostanie przeniesiony na cenę ciepła dla mieszkańców, a w przypadku braku możliwości odpowiedniego podniesienia cen ciepła spowoduje konieczność dokonywania przez Zamawiającego dopłat na rzecz Partnera Prywatnego, zgodnie z zasadami rozliczeń określonymi w dokumentacji Przedsięwzięcia. Kluczowy zatem jest jak najszybszy skuteczny wybór Partnera Prywatnego i doprowadzenie do Zamknięcia Finansowego. Dodatkowym

argumentem za uchyleniem zakazu zawarcia umowy do czasu wydania przez Krajową Izbę Odwoławczą wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze, o którym mowa w art. 183 ust. 1 Pzp jest również fakt, że Zamawiający pozyskał środki unijne z Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014-2020, w ramach działania 2.2 „Gospodarka odpadami komunalnymi”. Projekt został zgłoszony do dofinansowania w ramach naboru konkursowego prowadzonego przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Ponadto, Zamawiający w dniu 15.04.2019 r. uzyskał pozytywną decyzję Komisji Europejskiej (decyzja KE nr SA. 51614 (2018/N)) o zatwierdzeniu dofinansowania dla ITPO, jako pomocy zgodnej z rynkiem wewnętrznym. W konsekwencji Zamawiający podpisał z Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie umowę o dofinansowanie. Co istotne, aby w pełni wykorzystać przyznane Zamawiającemu dofinansowanie, zgodnie z pkt 6.13) Wytocznych w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020, wydatki na budowę ITPO muszą zostać poniesione najpóźniej do dnia 31.12.2023 (https://www.funduszeuropejskie.gov.pl/media/42886/Wytoczne_w_zakresie_kwalifikowalnosci_19.pdf)

Jak wynika z orzecznictwa KIO, zasadnym jest uchylenie zakazu zawarcia umowy w przypadku, gdy jej niezawarcie spowoduje negatywne skutki dla interesu publicznego poprzez utratę środków finansowych w postaci dotacji przyznanych Zamawiającemu na zrealizowanie Przedsięwzięcia, a w konsekwencji zagrożenie życia lub zdrowia odbiorców (postanowienie Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 13 grudnia 2017 r., sygn. KIO/W 31/17). W niniejszej sytuacji takie zagrożenie występuje, z uwagi na ryzyko utraty środków pochodzących z dotacji na skutek ich niewykorzystania do dnia 31.12.2023 r.

W związku z powyższym przy uwzględnieniu, że Zamawiający spełnia wszystkie przesłanki pozwalające na wyrażenie przez KIO zgody na uchylenie zakazu zawarcia umowy o PPP przed wydaniem wyroku przez Izbę, Zamawiający wnosi o uchylenie zakazu, o którym mowa w art. 183 ust. 1 Pzp z uwagi na duże ryzyko zaistnienia negatywnych skutków dla interesu publicznego w postaci niemożności zapewnienia mieszkańcom Olsztyna bezpieczeństwa energetycznego na skutek niedoboru mocy cieplnej.

Zamawiający wyjaśnił, że z uwagi na znaczną wartość gospodarczą, część informacji zawartych w niniejszym wniosku (oznaczonych jako „tajemnica przedsiębiorstwa”), stanowi tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1010). Objęcie oznaczonych we wniosku części informacji tajemnicą przedsiębiorstwa wynika również faktu, że wykonawcy zastrzegli te informacje jako tajemnica przedsiębiorstwa w złożonych ofertach, a skuteczność

zastrzeżenia została potwierdzona przez KIO w wyroku z dnia 23.05.2019 r., sygn. akt KIO 829/19. Ponadto Zamawiający w zakresie części informacji zawartych we wniosku jest związany umową o zachowaniu poufności.

Mając powyższe na uwadze, informacje oznaczone we wniosku jako „tajemnica przedsiębiorstwa” nie powinny zostać podane do publicznej wiadomości.

Załączniki (merytoryczne):

1. Akt założycielski MPEC Sp. z o.o. z siedzibą w Olsztynie;
2. Porozumienie pomiędzy Michelin oraz Zamawiającym w sprawie dostaw ciepła do MSC oraz wypowiedzenie porozumienia przez Michelin /TAJEMNICA PRZEDSIĘBIORSTWA/;
3. Pismo Michelin w sprawie zakończenia działalności koncesjonowanej/TAJEMNICA PRZEDSIĘBIORSTWA/;
4. Informacja o unieważnieniu postępowania nr MPEC/PT-DBH-HG/79/12;
5. Harmonogram Realizacji Instalacji /TAJEMNICA PRZEDSIĘBIORSTWA/;
6. Informacja o wykluczeniu Odwołującego z postępowania.

Krajowa Izba Odwoławcza zważyła, co następuje:

Przepis art. 183 ust. 2 ustawy Pzp stanowi, że zamawiający może złożyć do Izby wniosek o uchylenie zakazu zawarcia umowy, o którym mowa w ust. 1. Izba może uchylić zakaz zawarcia umowy, jeżeli niezawarcie umowy mogłoby spowodować negatywne skutki dla interesu publicznego, w szczególności w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa, przewyższające korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia.

Uchylenie zakazu zawarcia umowy ma charakter wyjątkowy jako odstępstwo od wynikającej z art. 183 ust. 1 Pzp generalnej zasady zakazu zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Izbę wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze.

Oceniając zasadność wniosku Izba nie bada zarzutów podniesionych w odwołaniu, a jedynie rozważa wagę interesu publicznego, który miałby uzasadnić ewentualną rezygnację z ochrony interesów innych wykonawców, w tym wykonawcy korzystającego ze środka ochrony prawnej.

Zatem, dla zastosowania powyższego przepisu koniecznym jest, co najmniej uprawdopodobnienie istnienia przesłanek wynikających z przepisu na podstawie okoliczności wskazanych we wniosku Zamawiającego.

W ocenie Izby przedstawione przez wnioskodawcę okoliczności uzasadniają w sposób dostateczny, że niezawarcie umowy mogłoby spowodować negatywne skutki dla interesu

publicznego przewyższające korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których, zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez Zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego.

Zgodnie z uchwałą Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 marca 1997 r. (W 8/96) - za interes publiczny, należy bez wątplenia uznać korzyści uzyskiwane w wyniku realizacji przedsięwzięć służących ogółowi w zakresie wykonywania zadań publicznych, tj. w tym przypadku, zapewnienie ciągłości i pewności zaopatrywania ludności w energię. Zważywszy na przedmiot działalności Zamawiającego (wytworzenie, obrót oraz przesył i dystrybucja energii cieplnej), a także przedmiot postępowania o udzielenie zamówienia publicznego (budowa źródła ciepła) – obowiązek zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego obciąża Zamawiającego. Zamawiający – Spółka komunalna Gminy Olsztyn – zobowiązany jest na podstawie powierzenia do realizacji ustawowych zadań publicznych służących do zaspokojenia zbiorowych potrzeb wspólnoty – zaopatrywania mieszkańców Gminy (Olsztyna) m.in. w energię elektryczną i ciepłą.

Zakończenie dostaw ciepła przez wyłączenie Elektrociepłowni Michelin najpóźniej w dniu 31.12.2020 r. i brak przygotowanych rozwiązań planowanych przez Zamawiającego, w tym budowa ITPO, co pozwoli wyprodukować brakujące ilości ciepła po zaprzestaniu dostaw, a jednocześnie zagospodarować odpady z woj. warmińsko-mazurskiego, spowoduje zagrożenie negatywnymi skutkami. Brak niezwłocznego rozpoczęcia budowy przynajmniej kotłowni szczytowej niesie ryzyko niewybudowania i nieoddania do użytkowania inwestycji przed dniem wyłączenia Elektrowni Michelin, co w konsekwencji spowoduje „katastrofalne skutki w postaci niemożności dostarczenia ciepła do około 50% mieszkańców Olsztyna – odbiorców podłączonych do miejskiej sieci ciepłowniczej.”

Opóźnione wejście na teren budowy przez partnera prywatnego, z którym zamierzone jest zawarcie umowy, nie pozwoli na dotrzymanie terminów przyjętych w harmonogramie realizacji przedsięwzięcia, co wywoła negatywne skutki dla interesu publicznego, ważnego interesu jednostki samorządowej. Ponadto, negatywne skutki przewyższają korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez Zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, w tym m.in. indywidualnego interesu wykonawcy, który wniósł odwołanie w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego oraz interesu Zamawiającego.

Powyższe przemawia za uwzględnieniem uzasadnionego i popartego dowodami wniosku Zamawiającego, chroniącego interes publiczny.

Izba postanowiła na podstawie art. 183 ust. 2 ustawy Pzp jak w sentencji. Stosownie do art. 183 ust. 4 ustawy Pzp na postanowienie nie przysługuje skarga.

Przewodniczący:

Członkowie:

.....